

Dr. Boross Dezső királyi főügyész nyugalomban

(A Délmagyarország munkatársától.) A magyar igazságszolgáltatás szegedi rendjének érdekes eseménye van: dr. Boross Dezső királyi főügyész, a magyar ügyészi kar kimagasló egyénisége, 37 évi közszolgálat után saját kérelmére nyugalomba vonult.

A jogászvilág, de általában a jogkereső közönség, mély sajnálattal veszi tudomásul a főügyész elhatározását, amellyel az aktivitás teréről a pihenő életbe lép. Maga az elhatározás sem egészen újkeletű, dr. Boross Dezső jó ideje foglalkozik a tervvel, talán tulozva a baját, amely a szemidegeinek lényegtelen gyengülésében nyilvánult meg. Azonban mint a puritánság magaslatán állók általában, úgy ő is azt a magyarázatot hitette el önmagával, hogy amint az igazságot csak tökéletes lelki készséggel szabad szolgálni, épp úgy szükséges ahhoz az abszolút hiánytalan fizikai konstrukció is. Az ereje teljében lévő, agilis, örökké fiatalos főügyész ebben a kérdésben nem engedte magát meggyőzni, mindig csak a szubjektív érzésére hivatkozott. Pedig az igazságszolgáltatásnak ama ritka felkent papjai közé tartozik, akiknek az emberségén semmi nem vehet erőt, mert kristálytisztán látnak ők egyaránt a paragrafusok kuszáit erdejében és a lelkek mélyén, az ügyészi fogalmat pedig nem zavarják össze a pályához fűződő laikus elképzeléssel, amely a minden áron való bünyös keresésben látja a lényegét.

Dr. Boross Dezső, egyházának hűséges fia, ahogy a templomban is együtt énekelte a zsoltárt vallása legszegényebb hívével, — a bibliával egyenlő erejű szentségnek tekintette az igazságszolgáltatást s a kálvinizmus minden felülemelkedő puritánságával követte, kereste, nyomozta szinte fanatikusan az igazságot.

A sablonokhoz szokott elme sokszor nem tudta megérteni egy-egy beszédjét, intézkedését. Mintha nem a királyi főügyész, hanem a védőügyvéd szólalt volna fel a vádlott dögében. De Boross Dezső mindig tudta, hogy mit csinál, jelentett be ő semmiségi panaszt olyankor is — valami mellékes körülménybe kapaszkodva —, amikor mindenki meg volt elégedve az ítélettel. Azt akarta elérni, hogy kerüljön fel az ügy a Kuriához, vegyék ott észre a jogegység érdekében a törvény olyan hézagait, amire nem gondolt senki a törvény megalkotásánál, vagy amiken túllépett már az eleven élet. Mindent tudott, ami belevágott a jogszolgáltatás nagy birodalmába, mindenre emlékezett, eleven lexikonja volt a btk. ha a mas komplexumának s a legfinomabb árnyalatok sem maradtak előtte rejtve, sőt épp azok kibányászására vállalkozott a legnagyobb szenvedéllyel.

Csak a legjobbaknak adatott még ez a tulajdonság, akik a véges és százfélé adottságból levő természetij megnyilvánulások láttán nem elégszenek meg a felületet kiegészítő adatokkal és látással, hanem keresik az indokokat, a megfogásra sokszor alig-alig alkalmas titokzatossá valót, ami az embert, az emberi életet olyan különössé teszi.

Akármiilyen furcsának tetszik, a vádlott nyugodt lehetett és nyugodt volt, ha Boross Dezső vádolta, amint hogy számtalan példa bizonyítja az életé, a működése folyamán, hogyan köszöntö meg az elítélt az igazságos vádat s következményét, az elítélte.

Mint ember a magánérinkezésben is teljes értékű, csupa figyelem, jószág, előzékenység, szeretetreméltóság, aki szabad óráiban a klasszikus irodalomban talál pihenőt s nem csupán a jog birodalmában válik teljesen otthonossá, hanem ismeri a nemzetközi termés, az irodalom és a művészet minden figyelemreméltó anyagát. Hogyan lehetett volna elfoglalt, vagy egyoldalú az, aki nem a kiskapu küszöbéről nézi a világot, hanem a világszemlékkel érintkezik?

Belsőről jött mindez nála, a nagy kulturérték nyilatkozott meg, — de csak szolgálni tudta vele a pályáját, így vált tökéletessé.

Mint ügyvéd kezdte meg közéleti pályáját még 1893 őszén, 1895-ben lépett az igazságszolgáltatásba mohácsi járásbírói albiróként. 1900-ban Kassán ügyész, 1904-ben a nagybecskerekéi ügyesség vezetője, az ottani társadalom nagyrabecsült tagja. 1907-ben saját kérelmére Temesvárra helyezik át hasonló minőségben, 1915-ben ott kapja meg a főügyész helyettesi címet és jelleget. Mint főügyész helyettes kerül 1918 decemberében Szegedre, de kitűnő hira jóval előbb megelőzte. Voltaképpen ő volt mindig a szegedi főügyesség lelke, megkapta hamarosan a főügyési címet és jelleget is, míg 1926 októberében, Szász Iván halála után, rábízták ennek a nagyfontosságú pozíciónak a véze-

lését. Amit azóta végzett, az örök emlékü betűkei van bevéve a magyar jogszolgáltatás történetébe.

Utódja, beavatoltnak tetsző kombinációk szerint, mostani kiváló és nagyértékű helyettese, dr. Zombory Jenő lesz, míg a főügyész helyettesi állást dr. Zabay Ferenc ügyészségi elnökkel tölti be az igazságügyi kormányzat.

Zabay helye már komplikáltabb kombinációk tárgya. A rangidős dr. Papp Sándor alelnök, akit általános megbecsülés és méltánylás övez s aki olyan ritka példáját szolgáltatva hazafiságának, hogy már magában ez is jutalomra méltó. Tudomásunk szerint azonban már ő is nyugalomba készül. Nem lehetetlen azonban, hogy készséggel vállalja a megtisztelő megbízatást. Utána a legkövetkező és érdemes jelölt dr. Kalmár Szilveszter ügyészségi alelnök, akinek személyében a feladata magaslatán álló államhivatalnok érdemeit jutalmaznák. Szó van még, hír szerint, dr. Tompa Gyula gyulai ügyészségi elnökről is, aki szívesen térne vissza Szegedre. Ezek azonban mind kombinációk, a döntés az igazságügyi miniszter kezében van.

Pénteken a klinikán kihallgatták Nagy Rózsi, aki elmondotta a közös öngyilkosság tervének részleteit

Szándékos emberölés kísérlete miatt letartóztatásba helyezték Szécsi Istvánt

(A Délmagyarország munkatársától.) Részletesen beszámolt a Délmagyarország arról a szerelmi drámáról, amely csütörtökre, virradóra a Lóversenytér ugynevezett levelelővészárkában játszódott le. Szécsi István 20 éves gyári munkás két pisztolylövessel életveszélyesen megsebesítette menyasszonyát, Nagy Rózsi 18 éves varrőleányt, majd önmagával is végezni akart, de többórnyi várakozás után letett öngyilkossági szándékáról és telefonált a mentőkért, akik a súlyosan megsebesült leányt beszállították a sebészeti klinikára. Szécsi Istvánt a rendőrség letartóztatta.

Szécsi István a rendőrségen azt vallotta, hogy közös elhatározással akartak meghalni, mert gyógyíthatatlan betegsége miatt nem köthettek házasságot. Nagy Rózsi állapota pénteken annyira javult, hogy a vizsgálóbíró őt is kihallgathatta. Nagy Rózsi Szécsi Istvánal egybehangzóan ugyancsak olyan vallomást tett, hogy közös elhatározással akartak a halálba menni. Este 8 órára beszéltek meg a

MINDEN MÜLANDÓ

**Arany
Ezüst
Örök!**

**Legjobb befektetés arany
és briliáns ékszert venni!**

találkozót. A leány is, a fiu is azzal az ürüggyel ment el hazulról, hogy a gyárba mennék tulórázni. Augusztus 20-ra tüzték ki az esküvőjüket, közben Szécsi orvosi vizsgálaton ment keresztül, amikor is konstataáltak, hogy gyógyíthatatlan beteg. Efeletti elkeseredésükben határozták el, hogy öngyilkosok lesznek. Amikor kiérték a Lóversenytérre, a fiu előkapta a forgópisztolyt és rálőtt. Amikor magához tért, a fiu még mindig ott ült mellette, majd nemsokára másodszor is ráfogta a pisztolyt. Ez a golyó mellcsontját érte.

Kihallgatták a pénteki nap folyamán Szécsit is, majd szándékos emberölés kísérletének büntette miatt kihirdették előtte az előzetes letartóztatásról szóló végzést, ami ellen a fiatal ember felfolyamodást jelentett be. Később a déli órákban a nagybeteg Szécsit átkisérték az ügyészségre.

Nagy Rózsi a sebészeti klinikán eszméletlen van, állapota még mindig életveszélyes.

Rövidesen megkezdik a Nagybuváró feliállását

Új terv a villatelep ügyében

(A Délmagyarország munkatársától) A városi szükségmunkák keretében folyó töltési munkálatok első csoportja a befejezéshez közeledik. A Mars-tér már teljesen elkészült és a napokban befejezik a Kisbuvártó és a Csillag-tér töltési munkálatait is. A program szerint a Nagybuváró következne, amely a legtekintélyesebb és a legköltségesebb pontja a szükségmunkák előre kidolgozott programjának. A terv eredetileg az volt, hogy a nagykiterjedésű tó helyén villanegyedet létesít a város, a területet villatelekkel parcellázza fel és a telkeket építkezési kötelezettséggel értékesíti.

Klebelsberg kultuszminiszter a Nagybuváró feltöltésével kapcsolatban most érdekes ötletet vetett fel, amely alkalmasnak látszik arra, hogy az új villatelep népszerűségét növelje és a feltöltés költségeit csökkentse. A kultuszminiszter elgondolása szerint a tóterület középső, tehát legmélyebb részét, az egész feltöltendő területnek mintegy egyharmadát, nem kellene feltölteni, hanem meg kellene hagyni tónak, ami a fenék megfelelő mélyítésével könnyen elérhető. A tó partjait lépcsőzetesen képeznék ki, a partokat parkosítanák és a létesítendő villatelep koszorúként övezné ezt a parkkal körülvett mesterséges tavat, amelynek vizét állandóan frissíteni lehetne. A tó sportcélokat is szolgálhatna, a nyári hónapok-

ban uszodának használhatnák, télen pedig, erős fagy esetén, korcsolyapályának.

Ennek a megoldásnak kettős előnye lenne, az egyik az, hogy a tófenék feltöltése lényegesen kevesebb pénzbe és munkába kerülne, tekintettel arra, hogy éppen a legmélyebb része, a közepe maradna feltöltetlenül, a másik pedig az, hogy a mélyítendő középső rész felszabaduló földanyagát is felhasználhatnák a töltéshez. De előnyös lenne ez a megoldás a miniszter szerint azért is, mert így kapósabbak lennének a villatelek.

Dr. Pálffy József polgármester helyettes a miniszter ötletét közölte a mérnöki hivatallal, amely megbízást kapott a szükséges tervek és a költségvetés elkészítésére. Ha nem ütközik nagyobb akadályba, a Nagybuváró feltöltését ilyen módon rövidesen megkezdik.

Lillafüreden tárgyalják a magyar — cseh kereskedelmi szerződést

Budapest, július 31. A magyar—cseh kereskedelmi szerződés tárgyalások augusztus közepén kezdődnek Lillafüreden. Az előkészületek mindkét részről folyamatban vannak és mértékadó körök szerint a tárgyalás kilátásait most sokkal kedvezőbbnek ítélik meg. Cseh részről a gyenge termés enyhítette az agráriusok merev vámpolitikai magatartását.

Belvárosi Mozi Szombat, vasárnap
LON CHANEY főszereplésével
A HALÁLKOMP, dráma.
Azonkívül: Karnevál, szimfónia.

Körző Mozi Szombat, vasárnap
VOLGA... VOLGA...
orosz szerelmi történet.
Főszereplő: Hans Adalbert Schlettow
Azonkívül: Híradó.